

vojake (soldate) vzeti biti. na eno ali drugo vižo pokvečijo, češ, da potem ne bojo za vojaški stan pripravi, je vsim cesarskim gosposkam došel ukaz, naj s takimi ostro po postavi ravna in vsacega vzamejo, da pride potem ali k vojaškemu voznistvu ali pa za hlapca v bolnišnico. — Iz Dunaja se sliši, da se ima nek zavoljo veliko večje dragine vsih življev plača cesarskim vradnikom povikšati, in da je minister Bruk nasvetoval, naj se vsim poviša za 10 gold. pri 100. — Konji se prav pridno koljejo v dunajskih mesnicah; po novem letu so jih že zaklali čez 1100, in mesa od njih prodali blizo 400.000 fantov, funt večidel po 5 krajc. — Na Marskem je po več krajih huda goveja kuga, in že se je v en grad „Neuhof“ na doljno Austrijo prikradla. Da se ne razširi dalje, je na meji med Marskem in doljno Austrijo straža žandarjev in vojakov postavljena, ktera brani, da nobeno govedo ne sme čez mejo, pa tudi kože, rogovi in sicer nič govejega blaga ne. — Letos je bilo v Marijacelu čez 800.000 ljudi na božji poti. — Premoga (Steinkohlen), kterege se je v našem cesarstvu pred 10 leti nakopalo v vsem skup nekaj čez 12 milijonov centov, se je lani pridelalo 33 mil. 178.536 centov. — Zlata se je lani pridelalo v vsih rudnikih našega cesarstva 6381 dunajskih mark, srebra pa 134.330; med tem je znesel pridelk v cesarskih rudnikih: zlata 3345 mark, srebra pa 127.573, — v drugih necesarskih rudnikih pa: zlata 3036, srebra pa 6757. — Iz vojske v Krimu nič novega. Iz južnega in severnega Sevastopolja se je te dni po Dunaji novica razširila, da obé strani se pripravljate na nasprotno bombardovanje. Iz Varšave razglasa naj novejšo telegrafno oznanilo, da je car Aleksandar 7. t. m. Nikolajev zapustil in se v Krim podal osebno zahvalit junaško armado. Ko se je prepričal, da je stan ondašnje armade popolnoma dober, se je 12. t. m. podal čez Moskvo v Petrograd. — V podonavskih terdnjavah se nabira tako sila obilo živveža, da se iz tega očitno kaže, da prihodnjo spomlad mislijo zavezniiki vojsko začeti ob Donavi. — V terdnjavi Kars Turkom čedalje bolj živveža primanjkuje. — Poglejmo

kaj se godi v Stokholmu, glavnem mestu švedskega kraljestva. Cesar Napoleon je poslal generala Canroberta tje, naj izroči kralju véliki križ francozkega reda „častnega legijona“; pglavitni namen tega poslanstva pa je, naj slavni general pridobi švedskega kralja v zavezo zoper Ruse. Francozki poslanec je bil z naj večjo častjo sprejet — 8 belcov so mu vpregli v kočijo, v kateri se je h kralju peljal — ali bo pa zavezo s Švedijo kot drago nevesto Francozom domú v Pariz peljal, je drugo vprašanje, o katerem gotovo angleška vlada vse drugač misli kot francozka; una hoče le vdinjanih armad, kakor je sardinska, ne pa zavez z vladami, ktere bi jim utegnile pozneje zoperne biti; zato se Angleži zlo zlo mlačni v sklepovanji novih zavez in čestoré zdaj eno stopnjo naprej, kmali storé dve nazaj; to je tudi pglavni vzrok, da vse prizadevanje francozke vlade za pridobitev novih zveznikov nima pravega vspeha. — Rusovska in turška vlada ste prepovedale vožnjo žita iz svojih luk. — Cena cukra je spet poskočila; pravijo zato, ker je za 3 mil. centov manj cukrene moke letos v Europo prišlo. — Na Laškem je reka Pad strašne povodnji naredila, ker je skozi 4 milje deleč povsod iz svojih bregov stopila. — Iz Rima se piše, da drugi sin kneza Kaninskega (druzega brata rajncega cesarja Napoleona Bonaparta) Don Lucian Bonaparte bo berž potem za kardinala povzdignjen, ko bo za mašnika posvečen; sedaj ima še le perve štiri blagoslove. Ko je oče njegov po padu Napoleonove oblasti na Rimsko se podal, so mu dali zemljiše Kanino (Canino) s primkom „knežije“ in odtod se stari Lucian Bonaparte imenuje knez Kaninski, čigar sin je stopil v duhovski stan, bo morebiti kadaj papež in tako Napoleonova rodovina na prestolu rimskem.

V imenu jugoslovanskem „asfodila“

nam slavno vredništvo „gosp. nov.“ v 45. listu teh „Novin“ odgovarja, da se „asfodil“ zove v Lici: crienjuša, v Dalmaciji pa morodak.

Náglica se rada kazni.

(Dalje.)

Hema.

Le vendar lep, vesel je takšen dan
Za materno sercé, Obá sta dobra.
O Jerman, ljubi moj predragi brat,
Nič ne pogrešam, kar sem kdaj želela,
Ker moje želje je popolnoma
Zadovolila vredna namestitev.
Ti veš, da sem ko ti vsa hrepenela
Živeti v vedni čistosti na zemlji
In nuna kakor ti opat postati.
Spolnile so se tebi želje serčne,
Al jaz sem volji starišev se vdala
In volji svitle zlahtnice preblage,
Gospé pobožne naše cesarice,
Rednice trupla, bolj še duše moje.
In ne kesám se; mož je angelj ves,
In sina sta mu v vsem enaka, dobra.

Jerman.

Vse res: mož dober, sina dobra, blaga,
Ti srečna med veliko si ženami,
In hotel Bog, da stalno tak bi bilo!
Ti si zredila prav otroka svoja,
In čednosti sta kakor ti si polna;
Le enega se zdí mi nisi še
Opázila: sinova se mi zdí
Sta kakor oče kdaj pa kdaj prenagla,
Izruj iz njunih serc še to malenkost.
Drobno je zernice goruščino,
Iz zernica priraste pa drevo;

Otrínček mičken padši na netilo
Požar postane; praskica ne koj
Oprana, lečena, se prisadí,
Po roci, nogi, drugem udu je.
Ne grajam te, preljuba sestra ne;
Ti si prezerla; scer sta dobra, blaga,
In blagor tam, kjer taki so otroci!
Ti si prezerla; scer sta že odrastla,
Al dobra sta, pokorna, radoslušna,
In to je lepo.

Hema.

Hvala, dragi brat,

Da si opomnil me, ker lahko se
Pregleda kaj, zato ti hvala lepa!
Ti veš, da gledala bom, se trudila,
Na sercu bolj ko vse sta mi sinova.

Jerman.

To vem, to znam, o tem ni stvarce dvombe;
Od kod drugot se pa sinovoma
Ni báti nič pohujšanja, je res;
Sicer je svet hudoben naše dni,
Posebno pa plevél nečistosti
Razširja vsestran korenine kužne
In rast podjeda čednostne pšenice,
Da medlo je nje klasje in ne plenja.
Al njiva, kjer sta ona dva dorastla,
Je bila skerbno pleta; toliko
Odrastla sta, da je plevél brez škode
In tudi se razširjati ne more.
Jaz vem, od nju gre dober glas; celó
V Šentlampertu pri nas sem slišal sam
Ljudi hvaliti ju, kako sta Božja,

Kako hudobne rudarje svarita,
In clo kaznujeta nektare. To
Je prav, jaz pravim, in ljudje z menoj
„Takó je prav to“, govorijo vsi,
Al marsikdo pristavlja: „jaz bi pa“
Nekoliko le prej pomislil. To
Je blaga sestra, kar sem prej ti pravil,
Modrost premišlja, nikdar ni prenagla.
(Vilko in Hartvig prideta.)

Hema.

Vse bom zapomnila. — O sin moj Vilko
Le k meni sem na materno sercé,
Da te objamem Vilko, in ti Hartvig!
Poglej nebó ju, daj vse dobro vama.
Lej Jerman, lej ju: moj ponos in slavo!

Jerman.

Bog vaju blagoslovi, dobra sina!

Sluga (pride).

Milostljiva gospá, nekdo bi rad
Govoril z vami, nek možak in ženska,
Gosposka sta oba, obéh obraz
Je bled kot zid; morbiti sta nesrečna,
Al njun pogled bolj grozo znani kot
Nesrečo.

Hema.

Reci jima priti.

Sluga.

Bom. (odide).

(Dalje sledí.)